

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 49 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računano se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačnje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

K valutnemu vprašanju.

Spisal Vaso Petričič.

III.

Glasoviti novčni tehnik A. Soetbeer stavil se je z obćudovanja vredno potrpežljivostjo in ustrajnostjo nalogo, na podlagi statističnih podatkov konstatovati od najstarejših časov do današnjega dne obseg produkcije, konsumcije in vsakočasno množino obeh dragih kovin, da bi potem na podlagi teh podatkov mogel razsojevati, katera obeh kovin ima več stalnosti in vsled tega več sposobnosti kot podlaga bodoči valuti. Našel je to-le:

Od leta 1492. do 1803 proizvelo se je 3000 milijonov goldinarjev zlata in 19.500 milijonov goldinarjev srebra. Od 15. do 18. stoletja vsako leto 20 milijonov zlata in v prvi polovici 19. veka samo 23 milijonov. Od kar so našli bogate podkope zlata v Kaliforniji, to je od 1851—60, proizvelo se je 3000 milijonov zlata, to je $3\frac{1}{2}$ krat toliko, kolikor srebra, in od 1851—75. čez 6500 milijonov goldinarjev zlata in 2750 milijonov goldinarjev srebra. Dočim se je produkcija srebra od leta 1800 sem podvojila, se je produkcija zlata **podsetila**. Zlato moralo je vsled tega v ceni pasti, odnosno srebro podražiti se. Vsa produkcija dragih kovin od leta 1851. do 1884. ceni se na $6\frac{1}{2}$ milijonov kilogramov zlata $54\frac{1}{2}$ milijonov kilogramov srebra. V nominalni vrednosti ceni Soetbeer dozdnevno sedanjost množino s 65.000 milijonov goldinarjev zlata in 4375 milijonov goldinarjev srebra in to v kulturnih državah. Nedostatek srebra odtakal se je v Indijo in v Kitaj za dobra, katera so se od tod uvažala v Evropo.

Produkcija zlata samo leta 1883. iznašala je:

45.140 kil.	v Zedinjenih državah,
40.100 "	" Avstraliji,
35.800 "	" Rusiji,
6.400 "	" Mehiki, Kolumbiji, Braziliji,
16.500 "	" ostalih državah,
143.940 kil.	skupaj.

Srebro je imelo na največjem svetovnem trgu dragih kovin v Londonu sledečo ceno za unco standard v letu 1850 59 $\frac{3}{4}$ pence

" " 1852 61 $\frac{1}{2}$ "

v letu 1853		62 $\frac{1}{4}$ pence
" " 1861—70		60 "
" " 1885		49 $\frac{1}{16}$ "
" " 1888		42 "

Cena srebra izraža se zmeraj v zlatu; nikoli pa narobe.

Vrednostno razmerje mej zlatom in srebrom bilo je leta

400 pr. Kr. rojst.	1 kil zlata = 15	kil srebra
50 " " " 1 " " "	= 9	" "
300 po " " " 1 " " "	= 14 $\frac{1}{2}$	" "
1200 " " " 1 " " "	= 10	" "
1500 " " " 1 " " "	= 11	" "
1700 " " " 1 " " "	= 15 $\frac{1}{2}$	" "
1753 " " " 1 " " "	= 14 $\frac{1}{4}$	" "
1800 " " " 1 " " "	= 15 $\frac{1}{2}$	" "
1889 " " " 1 " " "	= 21 $\frac{1}{2}$	" "

To znižanje cene srebra nastalo je usled novih rudokopov v Nevadi in drugod v Ameriki, katerim so prišli na sled in kakor se kaže, pala bode cena srebra še tako nisko, da se ne bode več izplačalo srebra še nadalje kopati, ker bodo troški pri dobavi večji nego cena srebra.

Nasprotno prorokuje geolog Ed. Suess:

„Da bomo z dobavo zlata prej ali slej pri kraji, prav za gotovo pa v matematično omejenem času, kajti v večjih globočinah nahajajoče se kovine so človeku nedosežne, ker doseže temperatura v odnosno majhni globočini pod zemljo že tako visoko stopinjo, da je daljše prodiranje v zemljo nemogoče. Zlato poznalo bi se na zemlji le kot posebna redkost, če bi ne bilo, menda v podobi vročega sopara, skoz razpoke zemeljske skorje prišlo na svetlo; sopar se je ohladil in zlato ostalo je v zvezi z drugimi minerali v teh razpokah. S časom so razpale te mineralne zveze in tako nahajamo po hribih in strugah raznih rek naplavine, ki imajo v sebi včasih odnosno velike množine zlata, katero se brez posebne težave lahko dobiva. Bogatost teh krajev je vir, iz katerega smo dobili največji del zlata, in samo oni so merodajni pri presojevanji gospodarstvene važnosti njegove. Ali dobava zlata v naplavinah nehava, ker je zlato po nekoliko že pošlo, in v prihodnjih stoletjih morala se bode do

čista opustiti. Radi tega zvišala se bode cena zlata vedno bolj ter usled tega se tudi ne more priporočati za valutne namene.“

Kar je jezik v osebnem, to je valuta v mejnarodnem prometu; vedno ima tisti, ki je dober govornik, poslušalce na svoji strani, ako tudi nepravilno stvar zagovarja; oni pa, ki se ne zna dobro posluževati jezika, akoravno je njegovo mnenje morebiti jedino pravo, ne more pridobiti poslušalcev za se, če se tudi še tako trudi. Ravno tako je pri valuti; država s stalno kovinsko valuto je vedno na boljšem v primeru z drugimi državami, ki niso tako srečne, da bi v njih valuta stalna bila.

Kako se pa more doseči to zaželeno stalnost pri večni izpremenljivosti dobave in cene obeh dragih kovin?

To uprašanje je in bode, skoro bi rekel večno, ostalo nerešeno in zaista vidimo države s kovinsko valuto, Francijo, Švico, Belgijo, Holandijo, Nemčijo, Skandinavijo, Italijo že sto let sem kovinsko podlago njih valute v jedno mer menjevati, ker kovinski spekulanti kupujejo in izvažajo dražje postalo kovino; cenejša kovina pride vsled tega v večji meri v promet in države so iz fiskalnih uzrokov prisiljene to kovino vsprejeti za podlago valute.

Dvojna valuta in francoski decimalni zistem obstoji že od 1865. leta v Franciji, Belgiji, Švici, Italiji, na Grškem, Španjskem, od pozneje na Rumunjskem, Srbskem, Bolgarskem, Japonskem, v Tunisu in od leta 1786. v Ameriki. Holandija je imela do leta 1847. dvojno valuto, potem srebrno, potem zlato.

Zadnje imajo Portugalijska, Anglija, Nemčija, na Danskem, Švedskem, Norveškem in Finskem. Nasprotno imela je Nemčija do leta 1871. srebrno valuto; taisto imajo še zdaj Avstrija, Rusija, Indija, Kitaj. Papirno valuto s prisilnim kurzom imajo Rusija, Avstrija, Grška, Turčija, Peru, Brazilija in Japonija.

Ker se ravna menjavna vrednost kakega dobra z ozirom na 'denar v državah s prisilnim kurzom po ponudbi in poupraševanju, merodajni so torej sledeči narodnogospodarstveni odnošaji:

1. Vrednostno razmerje mej cenami blaga in in veljavnim denarjem.

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký, preložil I. Gornik.

Drugi del.

V.

(Dalje.)

Narod povzdigoval je princezinjo Lucilijo, vznášal jo je do neba, in mej plemstvom bilo je njeno ime kamen spodtiklaja. Le visoki rod, iz katerega je izhajala, govoril je preproste zasmeh in opazke. Marsikateri plemenitaš bi za jedno njeno besedo — za jeden nasmeh pal pred-njo na koleno, a princezinja Lucilija sovražila je iz vse duše njihove poklone in njih prenapeto dvorljivost. Le proti jednemu vedla se je drugače. Bil je mladi grof Kolovrat, čegar strica posestvu so mejila ob hiše njenega otca. Dvigal se je nepremerno nad vse druge s svojim duhom in srcem. In princezinja našla je v njem razumnega učitelja, našla je v njegovi duši čisto človekoljubje in mišljenje popolnoma prosto nazorov „plemenitih“ . . . Grof Kolovrat

spremljal je slično učenko nekaj časa skoro vselej na njenih sprehodih. Poznala sta se sicer že od mladih let, a kakor otroka, ki bi se s težka spoznala, ako bi ja valovi časa razdružili in ja za dolgo let zopet privedli drugega k drugemu. Ako je mladega grofa vabila še katera druga želja za Lucilijo, gotovo ni bila škodljiva posvetnim čutom, kateri so za kratko združili oba nerazložno. Ljubez je bojda za razlago duši mlade učenke najzanimivejša. Mlademu grofu pa so nazori princezinje prehajali kakor se reka v meso in kri v glavi njegovi stoprav se kristaluzujejo.

Ni bilo morda nobene vasice v okolici grajski, katere ni bila natanko poznala. In kadar je bivala samojedina na gradu, bilo ji je kakor mladi orlici, kadar so jo dolgo drže v družbi sov, kalinov in kadar se ji konečno posreči odleteti.

V Jiřicah poznalo je princezinjo vsako dete, in ne vem, katero ne bi bilo dobilo od nje česa za spomin. Zlasti pri Květu prebila je z mladim grofom mnogo časa. Zdanji seljak bil je takrat še mlad, in Podlesci neso mogli niti pričakati, kedaj se oženi grof s princezinjo in postane njih gospod. Za takega predstojnika šli bi na tlako, ako treba v pekel.

Najedenkrat prinesli so vetri na Podlesje čudne novice. Na Dunaji umrl je cesar in vse krone ostavil je jedini svoji hčeri. Imel jih je neki toliko, da je nosil vsako, da bi vse imel na glavi, nekaj dnij na leto. Okolnim mogotcem pa, ki so imeli le po jedno, in še to tako stolčeno, zahotelo se je tujega imetja, in češko deželo napadli so Bavarci s Francozi. Bilo je v listopadu in grudnu. Bavarcu se je res posrečilo, da je dobil jedno krono v roko. In v svetovidski cerkvi moral mu jo je nadškof posaditi na glavo. Podlesec Potluka, katerega sem že jedenkrat omenil, rekel je: „Vidite torej: malo zlodeje obesažo na vislice, velike pa — kronajo. I no je že tako na tem svetu, in zaman bi bilo o tem pre-mišljevat, ker drugače ne bo.“

Od takrat pa je princezinja Lucilija hodila sama. In bila je nekako žalostna ter imela menda objokane oči. Ljudje vsaj so si tako razlagali. Tožilo se ji je bajé po grofu, ki je moral za svojo cesarico v vojsko. Dobro ljudstvo jo je v duhu pomilovalo in govorilo: „Saj imajo gospóda tudi srca; res neso mej njimi vsi jednaki, kakor mej nami ne.“

Na Podlesji plakala je takrat mnoga majka za sina, mnoga sestra želela je brata, in mnoga do-

2. Vrednostno razmerje mej veljavnim denarjem in srebrom.

3. Vrednostno razmerje mej srebrom in zlatom.

Po tem bi moglo kako dobro n. pr. hiša, ako bi ne imeli prisilnega kurza, imeti drugo ceno v papirji, drugo v srebru, drugo v zlatu. Brez dvojbe je torej koristno, da se to troje razmerje skrči v jedno radi olajšanja splošnega prometa, radi stalnosti vrednostij pri določevanju plačilnih anujitet javnih in zasobnih posojil, radi določevanja plač, radi velikega izvažanja naših izdelkov v dežele s kovinsko, ali tudi z nestalno papirno valuto i. t. d.; to razmerje bi moralo biti jedino razmerje mej cenami blaga, določenimi na podlagi ponudbe in po upraševanja ter denarjem; denar moral bi pa imeti nepremakljivo vrednost za dolgo let.

Deželni zbor kranjski.

(VII. seja, dne 29. oktobra 1889. l.)

(Dalje.)

Poročevalec dr. Tavčar:

Slavni zbor! Najpred mi bodi dovoljeno se pečati s faktično opazko, katero je napravil gospod poslanec profesor Šuklje. Očital mi je malo okusnost mojega postopanja. Jaz konstatujem, da je moj okus včasih različen od onega gospoda profesorja Šukljeja. (Poslanec Šuklje kliče: Hvala Bogu!) Ne bom se ž njim prepiral, ampak lahko ravno tako rečem: hvala Bogu! Pa ou sam pripoznava, kar sem jaz rekel, da je s teškim srcem glasoval za ministra, pa ne ugovarja, da je zanj glasoval in priporočal sekcijkega načelnika. Govoril sem torej samo resnico in istino. Da bi pa bila ravno korist slovenskega naroda zahtevala to početje, da je proti svojemu prepričanju za nekaj glasoval, o tem se nesem prepričal in mogoče, da, če bi se bil gospod profesor Šuklje odpovedal svojemu govoru, ne bi bila tako velika škoda za narod slovenski.

Kar se tiče govorov z one (leve) strani, ki je danes kazala veliko zgovornost, moram jim vender nekoliko odgovoriti, dasiravno so že nekateri častiti gospodje predgovorniki njim odgovarjali. Ko se je pričelo zasedanje te visoke zbornice, ustal je gospod baron Apfaltrern, kateri danes ni tukaj navzoč ter je prepustil vodstvo stranke svojemu somišljeniku gospodu barona Schwegelnu, in je naglašal z emfazo, da se njegova stranka, kadar bode prišlo na to, da bode videla, da so naše zahteve pravične, ne bode umešavala in kazala veliko prijaznost.

Gimnazija v Kranji je taka stvar, ki nič ne škoduje nemški stranki in lahko se reče, da je gimnazija v Kranji stvar, ki zadeva jedino le nas Slovence, od te stranke ni bilo povoda sezati v to debato in nasprotstvo izrekati s toliko eneržijo, kot se je godilo. Gospodje pa so se postavili tudi v veliko nasprotje z glasovanjem, ki smo ga že imeli v tej visoki zbornici. Gimnazija v Kranji ni sedaj prvič odstranjena, o tem se je že glasovalo v tej visoki zbornici in na teh klopek so sedeli — gospod baron Schwegel še takrat ni bil načelnik in še ni nosil nemško-nacijonalne zastave v tej zbornici — pa gospodje imeli so tisto nemško prepričanje, pa so glasovali za to, naj se gimnazija v Kranji reaktivira in vnovič upelje v življenje. Torej za te

vojka tožila po mladenču. Nalovili so jih za v vojake le po okolnih vaseh dobrih sto. A žalost prenašali so laglje, kajti vselej prišla jim je na misel princezinja, kateri so tudi vzeli jedino veselje...

Nekdaj izjezdila je zopet k Jiricam. Belec imel je vjeti spuščeni, in včasih se je zdelo, da se hoče ozreti, da hoče potolažiti svojo gospodarico, vselej pa je pri tem zarezgetal, da so priletele vrane iz gozdov gledat, kdo se v tem kraji tako raduje. Princezinja sedela je na konji s povešeno glavo, kakor nebi bila živa. Včasih obstala je pred vsakim, z vsakim govorila, povpraševala ga o domu in o malenkostih tako na drobno, da so se Podlesci čudili, kako se le more taka gospodična spomniti takih malenkostij: „Kaj delajo otroci?“ Kdo pa se je kedaj brigal za otroke Podlescev in kdo se jih je kedaj spomnil? Le gospoda, kadar so dorastli in bili tako močni, da so mogli na delo ali da bi nosili na rami cesarsko „brezo“. „Kako pa se imate v vasi hiši?“ — Komu je kedaj prišlo tako vprašanje na jezik? Ako bi v svojih hišah in kočah umirali, nihče bi jih ne bil obžaloval! — Danes pa, ko so jo pozdravili, ko so se ji iz dobrega srca nasmehljali, zakimala je samo z glavo in le sivo pero za klobučkom zašumelo je v odgovor.

(Dalje prih.)

gospode ni bilo povoda, na tak način nasprotovati koristnemu zavodu, kot so to storili. Kar se tiče ekselence barona Schwegeln mora priznavati, da je njegova ekselence, kar se tiče debate, nasprotnik, kateremu je teško do živega priti. On pri vsaki priliki z veliko emfazo naglašja, kako strašno objektivni je. Objektivnemu biti je dolžnost vsakega, ki sedi v tej zbornici, in ako njegova ekselence pri vsaki priliki naglašja, da bode objektivni, sklepam, da morda ni tako objektivni, naj mi pusti to prepričanje in naj on to naglašja še tolikokrat v slavni zbornici, jaz pravim, to ni istina, njega ravno tako noudaja strast kot njegovega tovariša gospoda dr. Schafferja, on ima namen in v teh preprih se postavlja več ali manj na stališče svoje stranke. Ne potrebuje pa je potem naglašati, da ste objektivni, to ne bode, to kaže preteklost, in nikdar ne boste pravični našim zahtevam z ono pravičnostjo, ki bi dičila zastopnike nemškega prebivalstva. Najbolje to, da ekselence baron Schwegel ni objektivni, kaže njegov ugovor, da gorenjska stran ne zahteva Kranjske gimnazije. Da bi on poznal razmere Gorenjske, tega ne bi trdil. Rodil se je tam, potem pa živel v tujini in s tujim srcem prišel nazaj, in zaradi tega trdim, da ne pozna tako potrebe Gorenjskega kot mi. Da bi pa to, da gorenjska stran ne zahteva tega zavoda, resnica bila, temu ne morem pritrditi. Nasprotno je resnica. Lanskega leta je prišlo zastopstvo Kranjskega mesta z neko peticijo in razen tega 35 občin, ki so vse ta zavod zahtevale in mej njimi tudi občina Gorje, v katerej ima njegova ekselence stalno bivališče. Potem lahko z objektivnostjo rečem, da ni resnica, da gorenjska stran ne bi zahtevala tega zavoda.

Kar se tiče drugih ugovorov, moram omeniti še tistega, ki smo ga čuli že dvakrat zopet ponavljanega, da je bolj koristno, ako se zavod napravi v Ljubljani, ker je tukaj več sredstev, se dečki lahko uče tudi risarije, slikarije, klavira itd. Pedagogi so glede tega še v prepiru, to posnamem tudi iz govora gospoda kanonika Kluna, ali je koristno, take zavode koncentrovati v velicih mestih, da se taki zavodi tam centralizujejo, ali pa da se postavljajo v manjša mesta. Jaz nisem pedagog, pa konstatujem, da se tudi taka mnenja mej strokovnjaki. Kar se pa tistih postranskih rečij tiče, nemajo takega pomena. Na gimnazijah nema tisto učenje postranskih predmetov toliko pomena. Uče se francoščine, laščine, risanja i. t. d., pa le površno, rezultat je majhen, ker obligatni predmeti gimnazijskemu dijaku popolnoma napolnijo ves čas, da za neobligatne mnogo časa ne preostaja. Če pa je to stališče res opravičeno, potem se nam mora pred vsem gimnazija v Kočevji smiliti. V tej puščavi žive, brez pripomočkov, kaj zamorejo ti siromaki postati? Ako pa velja za Kočevje drugo načelo, mora se pustiti tudi za naš zavod na Gorenjskem. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 6. novembra.

Šolski odsek deželnega zbora češkega vsprejel je zakon, da se bodo šole za narodne manjšine v meševitih okrajih snovale in vzdržavale na deželne stroške. Ta zakon je bil potreben, ker dosedaj so se vedno nemške občine branile snovati češke šole, naj je tudi bilo dokazano postavno število čeških za šolo godnih otrok. Trebalo je pritožeb do najvišjih instanc, ker je pa združena s stroški in mnogimi neprijetnostmi. Nemci so torej večkrat z uspehom ovirali osnovo čeških šol. Umevno je, da Nemcem tak zakon ne ugaja in liberalni listi ne skrivajo svoje nevolje. Nadejati pa se je, da bode zakon tudi dobil najvišjo sankcijo, kajti proti poročevalcu dr. Trojanu se je bil ob priliki izjavil minister Gauč, da je želeli, da se sklene tak zakon. Tudi vladna zastopnika sta se v odseku izjavila zanj. Da ministerstvo ne nasprotuje temu zakonu, je čisto naravno, kajti s tem se bode zne bilo raznih neprijetnih pritožb, ki so se nazadnje reševale navadno pred upravnim sodiščem.

Vnanje države.

V nedeljo je knez bolgarski bil otvoril s prestolnim govorom narodno sebranje. V prestolnem govoru se naglašja, da mir in red vladata v deželi, da je narod zadovoljen in da napreduje. Bolgarski narod si ni pridobil le simpatij civilizovanega sveta, temveč celo pohvalo jednega najmodrejših vladarjev in odličnih državnikov. Odnosaji s sosednimi narodi in prijateljskimi državami so najboljši. Potem se napoveduje grajenje železnic in pristanišč, za kar se je najelo posojilo 30 milijonov. Sebranju se bodo predložili načrti policijskega, novega volilnega zakona, zakonov o dednem pravu in jerobstvu, o voja-

škem novačenji in vojaškem sodnijskem sodstvu ter načrt o urejenji pošt in brzojavov. — Sebranje je izvolilo predsednikom vladnega kandidata Slavkova s 161 glasovi. Kandidat opozicije bivši pravosodni minister Stojilov dobil je pa 74 glasov.

Bolgarski knez je bil zvedel od svojega komornika, da so se mu delale razne ovire, ko je potoval skozi Srbijo. Zaradi tega se je Koburžanu zdelo umestno, da je naročil bolgarskemu zastopniku v Belemgradu, da naj sporoči vladi srbske, kedaj se vozi skozi Srbijo, ter da bode ona odgovorna za vse, kar bi se mu pripetilo na srbske zemlji. Vlada srbska je hitro vse potrebno ukrenila. Ko se je knez pripeljal v Belgrad, je bilo na kolodvoru zbranih zadostno število javnih in tajnih policistov, ki so hitro zastražili knezov voz. Ravno tako je tudi po družih postajah, kjer se je ustavil vlak, čakalo dosti policije. Vlak, kateri je vozil kneza, spremljevali so skozi vso Srbijo tajni policisti. Tako je Koburžan srečno prišel na bolgarsko zemljo.

Rusko ministerstvo javnih zgradb hoče Sebastopoljsko trgovsko pristanišče preložiti v Feodosio, da bode potem pristanišče Sebastopoljsko odmenjeno le za vojne ladije. Utrdili ga bodo dobro da dobi jednako važnost, kakor jo je imelo pred krimsko vojno. Sebastopoljsko prebivalstvo je storilo vse potrebne korake, da se mestu ne odvzame trgovsko pristanišče; pa kakor se kaže zaman. Vlada se ne more ozirati na krajevne interese, kadar gre za interese vse države.

Rusiji nasprotna **rumunska** lista „Democratia“ in „Vointa Nationale“ pripovedujeta, da se po Rumuniji klatijo ruski trgovci s kosami, ki pa neso družega nego preoblečeni častniki ruski. Ti trgovci nosijo sicer rudeče srajce ruskih kmetov, toda njih mehke roke kažejo da ne pripadajo nižjim slojem naroda. Dne 17. oktobra prišli so v Bukurest in dne 20. oktobra pa razšli se na razne strani. Posebno radi pohajajo vasi z bolgarskim prebivalstvom, pa tudi v rumunske vasi pohajajo s predlogom, da kupujejo stare obrabljene kose, katere bodo poslali v Rusijo, da jih popravijo ter jih bodo potem zopet predajali po tri franke z desetletnim jamstvom. Kose plačujejo razmerno jako drago in jih večkrat zunaj vasi zopet proč pomečejo in jih le toliko obdrže, da se lahko skažejo za trgovce s kosami. Jako se pa zanimajo za topografske posebnosti dežele in so jih večkrat videli prebivalci, ko so skrbno risali jih na papir. Ker take vesti prihajajo iz Rusiji sovražnega vira, imamo pač prav, če jih povsem ne verjamo. Rodila sta jih morda živa časnikarska domišljija in strah pred Rusijo.

Bivši **belgijski** ženijski major in profesor vojaške šole Gerard, izdal je knjižuro z naslovom: „Belgija in bodoča vojna“. Pisatelj pravi, da se Belgija nema bati vojne, temveč miru, ki bode sledil tej vojni. Sedanja neutralitetna sistema Belgije ne bode varovala pred napadi, da celo pred zavajanjem ne, omehkužila je pa močno deželo. Knjižura obsoja sedanj sistem obrambe ter se izreka proti utrjenjem ob Mozi, katero je bil dal podreti Leopold I., da se je izognil posledicam tajne pogodbe, po katerej so imeli Prusi pravico zasesti te uterdbe v kakej vojni s Francijo. Pisatelj priporoča, da se osnuje ministerstvo narodne obrane, ki bi lahko po pruskeji sistemi novačenja v štirih mesecih sestavilo štiri voje po 40 000 mož. Ko bi Belgija imela tako vojno silo, bi se jemala v poštev in lahko bi dobila zaveznika, ki bi jamčil za Belgije nezavisnost in svobodo.

Dne 18. novembra snide se v Bruselji konferenca, ki se bode posvetovala, kako bi se dala omejiti **trgovina z robi**. Avstro-Ogersko bode na tej konferenci zastopal poslanik v Bruselji grof Chotek. Nemčija, Italija, Anglija in Francija odpošljejo po dva zastopnika, katerih jeden bode poslanik dotične države v Bruselji. Rusijo bode zastopal njen poslanik v Bruselji znani učenjak profesor Martens. Belgijo bode zastopala minister vnanjih zadev baron Lambermont in generalni ravnatelj v vnanjem ministerstvu Bening. Turčijo, Španijo in Nizozemsko bodo zastopali njih poslaniki v Bruselji. Nekatere vlasti pošljejo tudi odposlance večake, ki se bodo udeleževali samo posvetovanj, glasovali pa ne bodo. Vprašanje o odpravi trgovine z robi je posebno pereče postalo, od kar so Evropeci jeli zopet večjo pozornost Afriki obračati, kjer je trgovina z robi najbolj razvita in se ž njo posebno bavijo arabski rodovi.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je pogorelcem v Goričah 400 gld.

— (Dopolnjeva je poročilo o včerajšnji seji kranjskega deželnega zbora) konstatujemo, da so se glasovanja glede dovolitve 600 gld. za neobligatni pouk nemščine na slovenskih ljudskih šolah, vzdržali sledeči poslanci: dr. Bleiweis, Murnik, Grasselli, dr. Vošnjak, Detela in Lavrenčič. Po tem takem izreklo se je vsega skupaj deset narodnih poslancev proti temu — po našem mnenji res čisto nepotrebnemu — izdatku.

— (V deželnem zboru koroškem) bila je v ponedeljek burna razprava. Na dnevnem redu bil je normalno- in deželno-šolski zaklad in govorili so grof Goëss, Ghon, Einspieler, dr. Ubl, Seebacher, dr. Lugin, baron Schmidt-Zabierow in deželni nadzornik Gobanz. Z ozirom na prostor bomo stoprav jutri obširneje poročali, za danes le toliko da je zloglasni dr. Ubl za svoje trditve navajal knezoškofa dr. Misijo kot pričo.

— (V dolnje-avstrijskem deželnem zboru) predlagali so Fürnkranz in tovariši: Vlada se naj pozivlje, da izda dovoljenje, da se sme po vseh vinskih krajih, kjer je trtna uš vino-graduate popolnoma ali deloma uničila, na vseh njivah brez razlike kulture saditi in gojiti tabak. Fürnkranz in drugove naj bi posnemala tudi zbornica v Ljubljani.

— (Državni zbor) snide se, tako čitamo v nemških listih, dne 3. decembra in bode zboroval do božiča. O božiči sešel se bode zopet odsek za kazenski zakon in državni zbor bode šele koncem januarja povzel svoje delovanje.

— (Gorupov večer.) Narodno občinstvo Ljubljansko opozarjamo še jedenkrat na rodbinski večer, ki bode jutri večer na čast slovenskemu mecenu gosp. Gorupu v gorenjej dvorani čitalničneje. Kakor smo poizvedeli bodo v dvorani postavljene mize, kakor je to navada o Silvesterskej zabavi.

— (Zakon o uravnavi učiteljskih plač na Kranjskem), katerega smo objavili v včerajšnjem listu, predložil je deželni odbor v poslednji seji deželnemu zboru, ki ga je izročil finančnemu odseku.

— (Z Dunaja) se nam piše: Deputacija Podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaji, obstoječa iz gg. Navratila, predsednika, dr. Ploja, I. podpredsednika in blagajnika Pukla predstavila se je te dni mil. knezoškofu Lavantinskemu, preč. g. dr. M. Napotniku ter mu čestitala o njegovem za Slovence tako srečnem imenovanju. Novoizvoljeni knezoškof Lavantinski je ustanovnik imenovanemu društvu. Izven tega podpira velikošolce slovenske, kjer se le more. Nekaj časa zastopal je tudi blagajnika tega društva. Deputacija bila je zelo srčno vsprejeta. Predsednik Navratil slikal je z ginljivimi besedami zasluge novega Lavantinskega vladike za naše društvo in za Slovenstvo v obče. Dr. Ploj izrazil je v imenu štajerskih Slovencev srčno radost in iskreno zahvalo za požrtvovalnost proti našemu društvu. Gosp. Pukl pa je kot sošolec novega vladike v imenu sošolcev čestital vrednemu nasledniku slavnega Slomškega. Prebili smo poldrugo uro pri novem višjem pastirji vladikove Lavantinske, ki nam bode za veke v živem spominu.

— („Brusa“) izšla je včeraj 21. številka. Vsebina: Romanca o idealnej ljubezni. — Izstop Celjanov iz okrajnega odbora Celjskega. — Istrske brusijade. — Kakor v sv. pismu. — Izidorja Muzloviča premišljevanja. — Čudna so pota božje previdnosti. — Ves trud zaman. — Položaj kakor lani. — Telegrami. — Megla na železnici. — Nov smrtni greh. — Iz Abdere. Urbanov dohtar. — Razgled po Slovenskem i. t. d. Poleg te vsebine ima 21. številka devet podob.

— (Poročil) se je preteklo nedeljo g. A. Levičnik, sekcijski svetnik v justičnem ministerstvu, z gospodično Franjo Guzeljevo, hčerjo znane posestnika in tovarnarja gosp. J. Guzelja v Škofjiloki.

— (Nov list). Kot glasilo slovenskih delavcev začne jutri v „Narodni Tiskarni“ izhajati nov list z imenom „Novi Čas“, socijaldemokratski list. Izhajal bode dvakrat na mesec, vsak prvi in tretji četrtek.

— (Za bodoče zasedanje porotnikov) pri deželnem in porotnem sodišči Ljubljanskem izžrebani so za glavne porotnike, gospodje: Fran Pečnik, deželni oficijal v Ljubljani; A. L. Globočnik, tovarnar v Tržiči; Viktor Rohrman, trgovec v Ljubljani; Josip Lokar, hišni posestnik v Ljubljani; Anton vitez Gariboldi, zasebnik v Ljubljani; Egidij Bončar, pek v Ljubljani; Avgust Auer, trgovec v Ljubljani; Ferdinand Burger, posestnik v Koških Poljanah pri Litiji; Josip Burger, hišni posestnik v Ljubljani; Fran Šantel, hišni posestnik v Ljubljani; Josip Matevž, trgovec v Ljubljani; Friderik Bacarich, lekarničar v Postojni; Albin Ahčin, ključar v Ljubljani; Fran Bergant, hišni posestnik v Ljubljani; Peter Lassnik, trgovec v Ljubljani; Janez

Kunovar, posestnik v Dravljah; Josip Kušar, trgovec v Ljubljani; Adolf Hauptman, pleskar v Ljubljani; Otomar Bamberg, posestnik tiskarne v Ljubljani; Adolf Reich, suknostrižec v Ljubljani; Karol Puppo, trgovec v Kranji; Ignacij Gruntar, c. kr. notar v Logatci; Viktor Recher, hišni posestnik v Ljubljani; Janez Majeron, gostilničar v Borovnici; Alojzij Pavšin, trgovec v Ljubljani; Ferdinand Omejc, deželni računski oficijal v Ljubljani; Friderich Soss, trgovec v Ljubljani; Martin Brilej, trgovec na Vrhniki; Fran Golob, posestnik z Lesnega Brda; Martin Matjažič, trgovec v Kranji; Gustav Didak, hranilnični pristav v Ljubljani; Guido Zeschko, zavarovalnični uradnik v Ljubljani; Amond Fröhlich, hišni posestnik v Ljubljani; Miha Lavrič, trgovski pomočnik v Ljubljani; Andrej Črne, hišni posestnik v Ljubljani; Fran Gorčič, izdelovalec orgel v Ljubljani; za namestnike pa gospodje: Albert Lugek, hranilnični uradnik; Fran Berzin, pek; Anton Košir, jermenar; Miha Mihelič, hišni posestnik; Karol Hinterlechner, čevljar; Luka Šumi, krojač; Ferdinand Košak, mesar; Valentin Plehan, lektar in Janez Götz, hišni posestnik — vsi v Ljubljani.

— (Z Dolenjskega) se nam piše: Naravno je, da se glavno mesto pred vsem v ozir jemlje in z vsem potrebnim preskrbljuje, da se v središču grade javni zavodi, a ozirati se je tudi na deželo, zlasti na Dolenjsko, ki je letos po slabi letini jako hudo prizadeta. V glavnem mestu Dolenjske, v Novem mestu, bila bi silno potrebna deželna bolnica, kajti v Ljubljano je predaleč, boleznij pa vedno preveč, saj se letos zopet javljajo osepnice, katere že več let v nas tako hudo nastopajo. Torej gospodje v Ljubljani, mislite tudi na bolnico v Novem Mestu!

— (V Leskovci pri Krškem) je 2. t. m. umrl tamošnji umirovljeni nadučitelj Jan. Wresitz. Porodil se je ravno tam l. 1816. Pokojnik si je po svoji varčnosti pridobil obilo premoženja. Narodna stvar ga pa ni nikoli posebno unemala. Zadnje dni je še nadomestoval učitelja v šoli, kar mu je baje nakopalo naglo smrt. Naj v miru počiva!

— (S Krškega) nam piše prijatelj: Naše družabno življenje se je v zadnjem času zopet nekoliko oživel na novo. „Bralno društvo“ je jelo zopet vrlo napredovati, ker so zopet v to narodno društvo ustopili mnogi novi člani. Pevkinje in pevci se večbajo marljivo in nadjati se je kmalu lepega koncerta. Želeti je po vsem, da bi odbor „Bralnega društva“ jel kake veselice prirejati — vzlasti zdaj o zimskem času... — Torej na delo!

— (Umor.) Dne 3. t. m. bila je v Verji, občina Pirniče pri Medvodah, svatovščina. Mej svati bila sta France Sonc, kmetski sin iz Verja št. 12 (po domače Črne) in njegova sestra Marija Sonc. Bili so dobre volje in začel se je bil ravno ples, kar se priplazi drug kmetski fant iz Verja v sobo in Franceta Sonca sune z nožem v srce, da se je takoj mrtev zgrudil. Sestra Marija, ki je hotela odvrniti bratu namenjeni sunek, je pa na roki jako nevarno ranjena, kajti zlodejec prerezal jej je kite in žile in odteklal bi jej bila kri, da jej ni jeden žandarmov roke prevezal in tako ustavil krvavenje. Morilec je takoj ubežal, tekel domov in se preoblekel ter odšel. Žandarmi ga iščejo. Nagibi temu zavrtnemu umoru neso gotovi, a misli se, da je bila ljubezen vmes. Marija Sonc bila je nekda morilcu nasproti preveč trdosrčna, umorjeni brat mu je pa tudi bil nasproten.

— (Iz Preske.) Dne 3. t. m. je bil pri nas drugi semenj. Prignalo se je 27 konj, 284 lepih goved, 114 prašičev in 52 glav drobnice. Kramarjev z različnim blagom je bilo kacic 30. Prodajalo se je še zadosti dobro, le za živino je bilo premalo kupcev. Upamo, da pride na tretji semenj, ki bode dne 3. marca prihodnjega leta več kupcev za živino.

— (Iz Postojine) se nam piše dne 5. t. m. Danes sta kontrolor Hanuš in logar Hvala semkaj pripeljala medveda, katerega sta nad Biljsko kobilarno mej Bukovim Vrhom in Drenovo Ložo ustrelila. Medved je še mlad in samo 21 kg težek. Razven tega medveda ustrelili so v istem gonu tudi divjo mačko in pa jedno lisico. — Tem povodom bodi povedano, da vest, katero smo priobčili dne 4. t. m. ni osnovana. Knez Windischgrätz ni ustrelil dne 1. t. m. nobenega medveda, ampak vse je bila le govorica.

— (Iz Celovca) javlja se čuden dogodek. Pod imenom grof Vaj dobil je nek človek pristop v neko obitelj, s katere hčerjo se je pred pol leta

oženil. Sedaj se je pokazalo, da je dozdevni grof ženska, baje grofinja Vaj, ki je dobro umela prikrivati svoj spol. Povodom neke denarne zadeve prišla je sleparija na dan. Dotična obitelj je žrtev sleparice, ki je že velike vsote zapravila. Po vsem mestu se govori o tem dogodku. Sleparico so včeraj zaprli.

— (Povodenj na Koroškem.) Vsled deževja in nalivov v preteklem tednu izstopila sta Glinica in Vrbsko jezero daleč čez svoje bregove. Čez Otoško barje se lahko v čolnu vozi v Vistrinje, od Žrelc do Grabštajna je vse pod vodo. V Št. Petru je voda prodrla že v kleti in ulanci morali so se že začetkom tedna umakniti iz hleva „Pri Kapunu“, ker so konji že v vodi stali.

— (Razglas.) Po prebližnji cenitvi se bode na pomlad leta 1890. iz državne ameriške trtnice v Kostanjevici oddalo okolu 140.000 reznikov in 80.000 jednoletnih ukoreninjenih trt vrste Riparie, 9000 reznikov in 1000 ukoreninjenih trt Solonis, potem 4000 reznikov in 1000 ukoreninjenih trt York Madeire ter tudi drugih vrst: kakor Rupestris, Othello, Elvira, Portals, Huntington, Viala Noah, Cumingham, Gloire du Montpelier, vsake vrste kakih 200 do 1000 reznikov. Da se bode vinogradnikom po možnosti moglo ustreči, bodo od dneva po razglasu pa do 15. novembra 1889. l. po dotičnih občinskih pisarnah na razpolaganje zglasilne pole, v katere naj vinarji zapišejo svoje ime in priimek, stanovišče, hiš. štev., potem število trt in ime trtne vrste. Tistim ki se bodo zglasili po 15. novembru, bode mogoče ustreči le, ako bode kaj zaloge ostalo. Dosedanja cena je bila 6 gld. za 1000 komadov reznikov in 10 gld. za 1000 komadov ukoreninjenih trt. C. kr. okrajno glavarstvo v Krškem 7. oktobra 1889.

— (Dijaška kuhinja v samostanu č. gg. oo. minoritov na Ptuiji) je v tekočem šolskem letu 1889/90 od 19. septembra do 31. oktobra 549 kosilc v vrednosti 82 gld. 35 kr. ubogim dijakom razdelila. Darovali so z nova v dobrodelni namen nastopni p. n. č. gospodje oz. zastopi: Gosp. Kupljen Anton, c. kr. notar v Črnomlju, 3 gld.; č. g. o. Prus Stanko, minorit. kaplan v Neukirchenu, 2 gld.; č. g. Gomilšak Jakob, nem. propovednik v Trstu, 5 gld.; č. g. Osenjak Martin, kaplan v Ljutomeru, 1 gld. 50 kr.; č. g. Kolenko Martin, župnik v Podgorji, 2 gld. 25 kr.; č. g. Aškerc Anton, kaplan pri sv. Lovrenci v Slov. gor., 1 gld. in Ptujski: g. Raisp Ferdo, 10 gld.; g. dr. Čuček Josi, 30 gld.; g. dr. Ploj Jakob, 4 gld.; g. dr. Jurtela Fran, 10 gld.; g. Spindler Anton, 5 gld.; g. Klobučar Anton, 2 gld.; g. Kunstek Luka, 2 gld.; g. Balón Ivan, 2 gld.; č. g. Črno Marka, 1 gld. 5 kr.; č. g. Majcen Ferdo, 1 gld.; č. g. Bratuša Alojzij, 1 gld. 5 kr.; č. g. Šalamon Fran, 1 gld. 5 kr.; g. Železinger Franc, 5 gld. in slavna Posojilnica Ptujka, 30 gld. Vsem preblagim darovateljem in preiskrenim ljubiteljem uboge gimnazijske mladeži izrekamo prisrčno hvalo in stotni: „Bog plati!“ Nadaljne milodare vsprejema, bodisi v denarjih, bodisi v živilih, č. g. o. Benko Hrtiš, gvardijan in župnik na Ptujem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 6. novembra. V deželnem zboru odgovarjal namestnik na interpelacijo glede vladne udeležbe pri regulovanju Dunajšice (Wienfluss). Dunajske občine načrt ugaja zdravstvenim in prometnim pogojem. Vlada ni proti temu, da se dovoli državni donesek, a sedaj še ne more za gotovo obljubiti, koliko bode dala. Dotična pogajanja z občino se še vrše.

Berolin 6. novembra. Kalnoky dopoludne na Dunaj odpotoval.

Sansibar 6. novembra. Širi se vest, da so Mafai ali Somali Petersa in vse spremstvo pomorili. Samo jeden in jeden Somali sta ubežala, a sta oba ranjena in sta sedaj nekda v Ngasu (Ugasu?)

Razne vesti.

* (C. kr. kamorni virtuozi Fran Ondriček) podal se je začetkom oktobra na sedem-mesečno potovanje po raznih evropskih mestih. — Prišel je koncertovati v Poljskih mestih, kjer je obilo pohvale žel. Rumunska kraljica povabila ga je v Bukarest. Potem bo koncertoval v Carigradu, v vseh večjih mestih vzhodne Rusije in v Petrogradu. Maja meseca prihodnjega leta pa v kristalni palači v Londonu.

* (V Berolinu) svirala se je koncem meseca oktobra druga simfonija (D-moll) slovanskega skladatelja Antona Dvořaka tri dni zaporedoma, v nedeljo, ponedeljek in torek, pod vodstvom dirigenta Bülowa in vzbudila mnogo pohvale in neomejeno priznanje! Občinstvo ni prej mirovalo, da je Dvořak stopil na oder in se burnemu ploskanju večkrat odzval. — Tudi na Dunaji stavili so v letošnji program fiharmoničnih koncertov dve slovanski skladbi: Dvořakovo 3. Rapsodijo in Smetane simfonično skladbo „Ma vlast“ št. 2 (Vltava). — Kdaj bo pa Ljubljana mojsterska slovanska dela čula?!

* (Slavni ruski skladatelj Anton Rubinstein) praznuje letos v Petrogradu petdesetletnico svojega umetniškega delovanja. Pred petdesetimi leti nastopil je v Moskvi prvičkrat in s svojim igranjem na glasoviru vzbudil občudovanje. — Jubilantu, skladatelju in najslavnejšemu živečemu pijanistu pripravljajo se izredne slavnosti od cesarskega glasbenega društva, narodnih umetnikov in glasbenega občinstva. Dne 30. novembra, na rojstni dan Rubinsteinov, čestitale bodo umetniku razne deputacije in pevska društva pela bodo jubilantu na čast slavnostno kantato V slavnostnem koncertu izvajala se bodo le Rubinsteinova dela pod vodstvom ruskega skladatelja in dirigenta Čajkovskega. Kot vodja Petrogradskega konservatorija priredil bo Rubinstein učencem glasbeno matinejo. Tudi v gledališči igrala in predstavljala se bodo ob šest dni trajajoči slavnosti najnovejša Rubinsteinova opera „Gorjuša“ poleg drugih njegovih opernih del, kakor: „Feramors“, „Makabejci“, „Nero“, „Demon“ i. dr. — Rubinstein hoče vsakih pet let v kakem glavnem mestu Evrope prirediti internacionalno tekmovanje za mlade skladatelje in pijaniste. Pri vsakem tekmovanju izdali bodeta se darili po 2500 rubljev, v to svrhu dal je Rubinstein 25.000 rubljev ruski banki v Petrogradu.

* (Mejnarodna morsk razstava.) V Bostonu otvorili so zasobniki 4. t. m. mejnarodno morsk razstavo, katera obsega raznovrstne proizvode tikajoče se plovstva, kakor načrte vsakovrstnih bark, ladij in parnikov, stroje, slike itd. Razstava traja do 4. januarja prihodnjega leta.

Telovadno društvo „SOKOL“
priredi
v četrtek dne 7. novembra 1889
v čitalnični dvorani
na čast gosp. deželnemu poslanen J. Gorup-u
rodbinsk večer
pri katerem sodelujejo iz posebne prijaznosti gospa Boršt-nik-Zvonarjeva in gg. Boršt-nik in Meden ter slav. čitalnični pevski zbor.

VSPORED:

1. Pozdrav.
2. Nedvčd: „Pomlad in ljubezen“, poje moški zbor čitalnični.
3. Vilhar: „Ljubičica“, mazurka, poje moški zbor čitalnični.
4. „Ni moj ukus“, dramatičen prizor.
5. Vilhar-Preradović: „Mrtva ljubav“, tenor-solo s spremljevanjem orkestra.
6. Nedvčd: „Planinsko dekle“, poje moški zbor čitalnični.
7. Mramorni kipi, predstavljajo bratje Sokoli.

Mej posameznimi točkami svira vojaška godba
c. in kr. 17. peš-polka baron Kuhn.

Začetek ob 8. uri zvečer.

(„Sokol“ udeleži se rodbinskega večera v društveni obleki.)

K mnogobrojni udeležbi vabita vse brate „Sokole“, prijatelje društva in člane drugih narodnih društev najuljudneje

reditelja:

Arn. Bezenšek.

Dr. K. Triller.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

5. novembra.

Pri Slonu: Eisenschütz z Dunaja. — Schwarz iz Prage. — Kundič iz Volovskega. — Perlep, Wether iz Grada. — Sartoria s Ptuja. — Mallner z Bleda. — dr. De-reani iz Kamnika. — Porenta iz Leskovca. — Kralj iz Loža. — Hauffe iz Draždan. — Hlavaček iz ? — Herlich iz Prage

Pri Malič: Tuzeneger, Wisanes, Stein, Simerich z Dunaja. — Lipert iz Lvoja.

Pri Južnem kolodvoru: Korenčan Naklega. — Pavlin iz Zadrage.

Tržne cene v Ljubljani

dne 6. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 50	Špeh povojen, kgr.	64
Rež, „	4 71	Surovo maslo, „	70
Ječmen, „	4 39	Jajce, jedno :	3
Oves, „	3 09	Mleko, liter	8
Ajda, „	5 20	Goveje meso, kgr.	56
Proso, „	4 55	Teleče „	65
Koruz, „	4 87	Svinjsko „	50
Krompir, „	2 86	Koštrunovo „	32
Leča, „	11	Pišanec „	35
Grah, „	10	Golob „	14
Fižol, „	8	Seno, 100 kilo	2 23
Maslo, kgr.	96	Slama, „	2 32
Mast, „	70	Drva trda, 4 metr.	6 60
Špeh frišen „	52	„ mehka, 4 „	4 60

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. nov.	7. zjutraj	738.6 mm.	2.0° C	sl. vzh.	megla	
	2. popol.	737.2 mm.	9.6° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.2 mm.	8.0° C	sl. szh.	obl.	
Srednja temperatura 6.5°, za 0.4° nad normalom.						

Dunajska borza

dne 6. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	85.60	85.45
Srebrna renta	86	85.70
Zlata renta	109.45	109.40
5% marcna renta	101.05	101.05
Akcije narodne banke	925	925
Kreditne akcije	314.50	313.75
London	118.80	118.75
Srebro	—	—
Napol.	9.44 1/2	9.45
C. kr. cekini	5.66	5.66
Nemške marke	58.25	58.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177
Ogerska zlata renta 4%	101	55
Ogerska papirna renta 5%	97	60
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	100 gld.	122
Dunava reg. srečke 5%	119	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	184	50
Kreditne srečke	10	20
Rudolfove srečke	120	70
Akcije anglo-avstr. banke	170 gld. a. v.	—
Tramway-društ. velj	—	—

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenev. Preložil Ivan Gornik.
Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Komi

dobro izurjen v trgovini s specerijo in železnino, zmožen jezika slovenskega in nemškega, z dobrimi sprječevali, vsprejme se na deželi. — Vprašanja pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (927—1)

Postenega krepkega dečka

slovenskega in nemškega jezika večdega, vsprejmeta takoj brata Schweiger, trgovina mešanega blaga, Črnomelj, Belokranjsko. (923—3)

Volčji pes

s torbo na gobcu se je zgubil. — Če kdo vé zanj, naj ga oglasi pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (930—1)

Občinski tajniki

in druge inteligentne osebe, ki pridejo z občinstvom mnogo v dotiko, naj povprašajo gledé jako znatnega postranskega za-služka, kateri se vedno večja in traja več let, pod: „G. A. G. 1.867“ poste restante Gradec. (806—7)

Dva dečka

močna in krepka vsprejem tukoj

za pekova učenca.

(917—3)

Ernest Niederhofer

Ljubno (Leoben) Štajersko.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zobozdravnik AVGUST SCHWEIGER

ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopolu-dne in od 2. do 5. ure popoldne.

Stanuje

(908—4)

v hotelu „Pri Malič“, II. nadstropje, št. 23.

Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter na-domesti v svojej trajnosti zlato plombo.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

!! Najvišje odlikovanje !!

LOHSE-ov šmarnični Eau de Cologne

bil je odlikovan na zadnji Melbournskej razstavi in je zaradi svojih osveže-valnih lastnosti slavno znan ne le kot dodatek k vodi za toileto in kopelj, temveč tudi posebno zaradi svojega močnega, oživljajočega duha za žepne robce, obleke i. t. d., in ga v vseh deželah bolj cenijo, nego jednotno Kolonjsko vodo.

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,

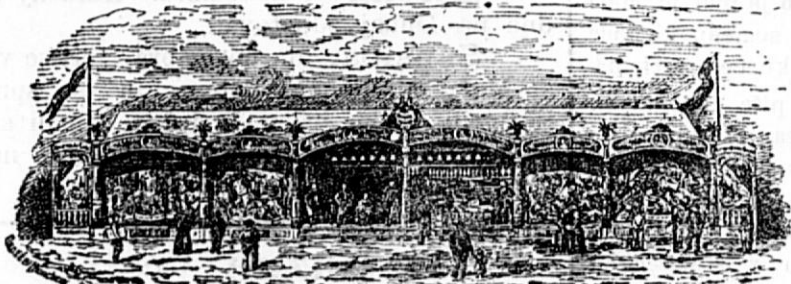
dvorni parfumeur.

(719—12)

■ Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga. ■

MUZEJ MEYEROTT

v Ljubljani,
na Resljevi cesti.

v Ljubljani,
na Resljevi cesti.

Podpisani si usoja s tem slavnemu občinstvu in c. in kr. vojaškej posadki jav-ljati, da bode od današnjega dne v muzeji njegovem

izložba slik

V nadi, da bodo obiskatelji in ljubitelji umetnosti s to izložbo popolnem zado-voljni, proseč za obilni poseđ, se beleži z globokim spoštovanjem

(929—1)

J. MEYEROTT.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Papir za cigarete

LE GRIFFON

je najboljši. (849—6)

Jedino zalogo za Kranjsko imata gospoda Vaso Petričič
in Anton Krisper.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.